

- 7 И нажеженный-тъ пѣсекъ ще стане езеро,
И жадна-та земля источниці водни;
"Въ селеніе-то на чакалы-тѣ, дѣто лѣ-
жахъ,
Ще бѣде зеленище съ трѣсть и рогозъ.
8 И тамъ ще бѣде друмъ, и пѣтъ,
И ще ся наименоува пѣтъ святъ:
"Нечистый нѣма да мене прѣзь него, но
ще бѣде за тѣхъ:
Тойзи що пѣтува даже и глупави-тѣ нѣма
да заблуждавать.
9 "Лѣвъ не ще да има тамъ,
И хыщный звѣрь не ще възлѣзе по него;
Не ще ся наѣмъ тамъ:
Но избавени-тѣ ще ходять тамъ.
10 И "искупени-тѣ Господни ще ся върнѣтъ,
И ще дойдѣтъ съ восклицаніе въ Сионъ,
И вѣчно веселіе ще бѣде на главѣ-тѣ
имъ:
Радость и веселіе ще придобѣють:
"А скърбъ и въздышаніе ще побѣгнѣтъ.

ГЛАВА 36.

- 1 Въ "четыринадесето-то лѣто на царь Е-
зекіѣхъ, възлѣзе Сеннахиримъ царь Асси-
рійскый вѣрзъ всицы-тѣ укрѣпены Іуды-
ны градове, и ги прѣвѣзъ. И проводи Асси-
рійскый царь Рапсака отъ Лахисъ въ
Іерусалимъ при царь Езекіѣхъ, съ голѣмъ
силѣ. И застанѣ той при водоводѣ-тъ
на горній-тъ водоемъ, върху друмъ-тъ на
3 нивъ-тѣ на тепавичаря. Тогдазъ излѣзохъ
при него Еліакимъ, Хелкіевъ-тъ сынъ,
домостроитель-тъ, и Шевна писецъ-тъ, и
Іоахъ, Асафовъ-тъ сынъ, памятописецъ-тъ.
4 И "рече имъ Рапсакъ: Кажѣте сега на
Езекіѣхъ: Така говори великий царь, Асси-
рійскый царь: Кое е това упованіе, на
5 което уповаешь? Говоришь: *Имаю* съ-
вѣтъ и силѣ за брань: но това е само
думы на устны: сега на кого ся надѣ-
ешь та си ся подигахъ противъ мене?
6 Ето, "ты ся надѣешь на жезлъ-тъ на
строшенѣ-тѣ онѣзи трѣть, на Египетъ;
на който ако ся подпре нѣкой, ще ся
втыкне въ рѣкѣ-тѣ му, та ще ѣхъ про-
муши: такъвъ е Фараонъ Египетскый царь
7 кѣмъ всицы които ся надѣють на него. Но
ако ми речешъ: На Господа Бога нашего
ся надѣемъ, не е ли той, на кого то вы-
соки-тѣ мѣста и олтари-тѣ отнѣ Езекіа,
и рече на Іудѣ и на Іерусалимъ: Прѣдъ
8 тойзи олтарь ще ся поклоните? Сега про-
чее дай залозы на господаря ми Асси-
рійскый-тъ царь, а азъ ще ти дамъ двѣ
тысящы коніе, ако можешъ отъ твоѣхъ
9 странѣхъ да дадешъ всадницы вѣрзъ тѣхъ.
И какъ ще върнешъ ты назадъ лице-то на
единъ мѣстоначальникъ отъ най малкы-тѣ

- рабы на господаря ми, та си уповаль на
Египетъ за колесницы и за конницы?
10 И сега, безъ Господа ли възлѣзохъ азъ
на това мѣсто за да го съсыпѣхъ? Го-
сподъ ми рече: Възлѣзь вѣрзъ тѣзи зе-
мѣхъ, та ѣхъ съсыпи.
11 Тогдазъ рече Еліакимъ, и Шевна, и Іо-
ахъ, на Рапсака: Говори, молимъ, на ра-
бы-тѣ си по Сирийскый языкъ; защото
го разумѣваемъ: и не говори ни Іудейскы,
да чуѣтъ людѣ-тѣ, които сѣхъ на стѣнѣ-
12 тѣ. Но Рапсакъ рече: Да ли само при
господаря ти и при тебе мя проводи
господарь-тъ ми да говорѣхъ тѣзи думы?
не при мѣжіе-тѣ ли които сѣдѣтъ на
стѣнѣ-тѣ, да ядѣтъ съ васъ наедно пай-
на-та си, и да пѣють пикочѣ-тѣ си?
13 Тогдазъ Рапсакъ застанѣхъ та изыска Іу-
дейскы, съ голѣмъ гласъ, и рече: Слу-
шайте думы-тѣ на великий-тъ царь, Аси-
рійскый-тъ царь: Така говори царь-тъ:
14 Да вы не прѣльщавѣ Езекіа; защото
15 не ще може да вы избави. И да вы не
прави Езекіа да уповаете на Господа,
като казува: Господъ непрѣмѣнно ще
ны избави: тойзи градъ нѣма да бѣде
прѣдаденъ въ рѣкѣ-тѣ на Ассирийскый-тъ
16 царь. Не слушайте Езекіѣхъ; защото така
говори Ассирийскый царь: Направѣте съ-
гласіе съ мене, и излѣзте при мене: "и
яждѣ всякой отъ лозіе-то си, и всякой
отъ смоковницѣ-тѣхъ си, и пѣйте всякой
17 отъ водѣ-тѣхъ на щернѣ-тѣхъ си, Додѣ дойдѣ
та вы земѣхъ въ земѣхъ подобнѣхъ на вашѣ-
тѣхъ земѣхъ, земѣхъ на жито и вино, земѣхъ
18 на хлѣбъ и лозія. Да вы не прѣльщавѣ
Езекіа, като казува: Господъ ще ны из-
бави. Избавилъ ли е нѣкой отъ богове тѣхъ на
народы-тѣхъ земѣхъ-тѣхъ си отъ рѣкѣ-тѣхъ на
19 Ассирийскый-тъ царь? Дѣ сѣхъ богове-тѣхъ
на Емаѣхъ и Арфадѣ? дѣ сѣхъ богове-тѣхъ на
Сетарумѣхъ? тѣхъ избавихъ ли отъ рѣкѣ-
20 тѣхъ ми Самаріѣхъ? Кои, между всицы-тѣхъ
богове на тѣзи мѣста, избавихъ земѣхъ-
тѣхъ си отъ рѣкѣ-тѣхъ ми, та и Іеова
да избави Іерусалимъ отъ рѣкѣ-тѣхъ ми?
21 А тѣхъ мѣлчѣхъ, и нищо не му отговорихъ;
защото царь-тъ бѣше заповѣдалъ, и реклъ:
Да му не отговорите.
22 Тогдазъ Еліакимъ, Хелкіевъ сынъ, до-
мостроитель-тъ, и Шевна писецъ-тъ, и
Іоахъ, Асафовъ сынъ, памятописецъ-тъ,
дойдохъ при Езекіѣхъ съ раздрани дрехы,
та му извѣстихъ думы-тѣ на Рапсака.

ГЛАВА 37.

- 1 И "когато чу царь Езекіа, раздра дре-
хы-тѣ си, и ся покры съ врѣтище, и влѣзе
въ домъ-тъ Господень.

и Гл. 34; 13.

и Гл. 52; 1. Іоан. 3; 17. Откр.

21; 27.

и Лев. 26; 6. Гл. 11; 9. Іез.

34; 25.

и Гл. 51; 11.

и Гл. 25; 8. 65; 19. Откр. 7;

17. 21; 4.

а 4 Цар. 18; 13, 17. 2 Іер.

32; 1.

б 4 Цар. 18; 19 и др.

е Іез. 29; 6, 7.

е Зах. 3; 10.

а 4 Цар. 19; 1 и др.